

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 661/2016
31.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.П., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 172/16 од 24.05.2016. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К бр. 237/14 (11) од 16.07.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 бр. 110/15 од 04.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 172/16 од 24.05.2016. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Неготину К бр. 237/14 (11) од 16.07.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 бр. 110/15 од 04.11.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 3. ЗКП према окривљеном Б.П.,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је 21.09.2011. године око 17,30 часова након вербалног сукоба између приватног тужиоца С.Ћ., са једне стране и окривљеног Б.П. и сведока С.Ц., са друге стране који се догодио у ресторану „...“ приликом напуштања овог ресторана, на два три корака од излазних врата, на плочнику испред ресторана, с леђа напао приватног тужиоца, ударајући га више пута отвореном и затвореном шаком односно песницом у пределу главе, врата и грудног коша, када се приватни тужилац окренуо, а док се налазио на плочнику, након пада од задобијених удараца, два пута га је ударио ногом у пределу грудног коша и тако му нанео лаке телесне повреде у пределу чеоне кости са десне стране огреботина 3 x 2 центиметра, у пределу леве стране врата огреботина постављена косо у односу на осовину врата величине 5 x 0,3 центиметра, у пределу леве јагодичне кости видљив оток пречника 2 центиметра без видљивог подлива, свестан забрањености свог дела и последица,

- чиме би извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К бр. 237/14 (11) од 16.07.2015. године, према окривљеном Б.П. на основу члана 422. тачка 1. ЗКП, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, па је обавезан приватни тужилац С.Ћ. да окривљеном Б.П. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 188.250,00 динара са законском затезном каматом на исти од дана пресуђења 16.07.2015. године до коначне исплате у року од 15 дана под претњом принудног извршења, а приватни тужилац С.Ћ. је упућен да имовинско правни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 бр. 110/15 од 04.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба приватног тужиоца С.Ћ. па је пресуда Основног суда у Неготину К бр. 237/14 (11) од 16.07.2015. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Ктз 172/16 од 24.05.2016. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. КЗ и повреде одредбе члана 265. став 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и на основу члана 422. став 1. тачка 3. ЗКП, одбије оптужбу према окривљеном Б.П., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ због апсолутне застарелости кривичног гоњења и да одреди да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, па је нашао да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца изјављен од овлашћеног лица.

Врховни касациони суд није доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног Б.П., јер га окривљени у овом кривичном поступку нема, већ је одржао седницу већа у смислу члана 488. ЗКП-а, о којој није обавештавао Републичког јавног тужиоца, јер веће није нашло да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези са чланом 103. тачка 7. у вези са чланом 104. став 6. КЗ, јер је апсолутна застарелост кривичног гоњења у конкретном случају наступила након истека рока за жалбу, а пре доношења другостепене пресуде па је према окривљеном Б.П. требало одбити оптужбу због кривичног дела из члана 122. став 1. КЗ, а на основу члана 422. тачка 3. ЗКП.

Одредбом члана 122. став 1. КЗ прописано је да ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Одредбом члана 103. тачка 7. КЗ прописано је да ако у овом Законику није другачије одређено кривично гоњење се не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна.

Одредбом члана 104. став 6. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета произилази да је кривично дело, за које је према окривљеном Б.П. правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, на основу члана 422. тачка 1. ЗКП одбијена оптужба, учињено дана 21.09.2011. године.

Имајући у виду одредбе члана 103. тачка 7. и члана 104. став 6. КЗ, по налажењу Врховног касационог суда, обзиром да је кривично дело извршено дана 21.09.2011. године, апсолутна застарелост кривичног гоњења према окривљеном Б.П. у односу на ово кривично дело наступила је дана 21.09.2015. године, дакле пре доношења пресуде Вишег суда у Неготину Кж1 110/15 од 04.11.2015. године.

Из наведеног разлога, усвајајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је према окривљеном Б.П., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ на основу члана 422. тачка 3. ЗКП одбио оптужбу, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Имајући у виду да је у конкретном случају оптужба према окривљеном Б.П. одбијена, да се кривични поступак водио по приватној тужби, али да до застарелости није дошло услед одуговлачења поступка које се може приписати у кривицу приватног тужиоца, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 265. став 1. и 3. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Из напред наведених разлога донета је оодлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**